

сваніето на душкѣтѣ и радостѣтѣ ѱ до-
карали нѣколко неврически спазмы. Азъ
ти ся поручавамъ за животѣтѣ на май-
кѣ ти. Но ты не трѣба да ся явишь прѣдъ
нейѣ освѣнь слѣдъ два часа.

Погледнѣ часоказѣтѣ си, бѣше четы-
ри и половина. „А! подума въ себе си,
Тронскый мя чака около петъ.“

И като излѣзе, качи ся стремително
на единъ наемнѣ каляскѣ, и стигнѣ на
улицѣтѣ на Ветѣтѣ Гълѣбарницѣ.

Като видѣ и чу това което вече ка-
захмы, Волскый бѣше станѣлъ равноду-
шенъ къмъ всичко. Но останѣ зачуденъ
и смаянъ като видѣ вѣжливыйтѣ начинъ
съ който го пріе този вѣрмый патріотъ.
Защото го намѣри спокоинъ, весель, ра-
досгенъ. А най главногото . . . . че му по-
даде и рѣкѣ, — или по-добрѣ — единъ
отъ прѣстѣтѣ на лѣвѣтѣ си рѣкѣ. При
него имаше единъ младъ полякъ хырургъ.
Покани го да мине малко въ блискѣтѣ
стаѣ, и да почакѣ тамо, додѣто го по-
выка; защото, казваше, слѣдъ малко ще
да има пуждѣ отъ наукѣтѣ му. И като
ся обърнѣ къмъ Волскаго спокойно :

— Прочетохъ, казва му, сардониче-
ски усмихваѣ, писмото ти. Види ся че